

Masarykova univerzita

Filozofická fakulta

Ústav religionistiky

Romská religiozita

Nové náboženské proudy a sociální změny

Ivana Královcová

Učo: 427 897

HT 2014

Církev bezpochyby ovlivňuje Romy v dané komunitě hned v několika aspektech. Jednak slouží jako humanitární organizace, která v osadě zřizuje školku a školu, zároveň však působí jako rozdělovatel romské společnosti a zvětšuje napětí mezi oběma skupinami. Její humanitární činnost je chvályhodná, jelikož přispívá k edukaci romských dětí a tudíž zvyšuje jejich potenciál a možnost nalézt práci. Ovšem ve škole, obzvláště přímo v oné pastorační, dochází k ovlivňování, ne-li přímo k „*brainwashingu*“ rámci amerického stylu kazatelství. V rámci kázání dochází k vymezování se od tradičního romského pojetí náboženství a romských zvyků. To vede k elitářství a nadřazení pokrokovější skupiny nad druhou, skupina progresivnější se uchyluje k „*novému*“ pojetí náboženství a napadá skupinu tradičnější. Tradičnější skupina ovšem nese stejnou vinu v tomto konfliktu a obviňuje druhou skupinu z rádoby „*gádžovství*“, což vše se odráží v mezilidských vztazích, zejména v uzavírání svazků mezi partnery buď v samostatné skupině, nebo mezi skupinami.

Vztah Romů s neromským obyvatelstvem je složitější. Například u Svědků Jehovových platí pravidlo, že jsou si ve víře všichni rovni. Nepoužívá se zvláštní postup při evangelizaci Romů, ale lze cítit z výpovědí jak Romů, tak neromů, že neromští členové církve se snaží Romy přizpůsobit, dokonce i převychovat k obrazu svému. Neromští obyvatelé lokality, kteří zde nepůsobí jako kazatelé, nebo nejsou členy Svědků Jehovových, mají k Romům nevraživý vztah, způsobený dlouhodobou neaktivitou katolických kněží svou farnost spojit.

